ैपश्यः, उत्पद्यः, 2 ताहशः, याहशः, 3 सहक्-सहशः, अन्याहक्-अन्याहशः, ईहक्-कीहक्-ईहशः-कीहशः- 4 ईहक्षः-कीहक्षः, ताहक्षः, याहक्षः, सहक्षः, अन्याहक्षः, सहशी, ताहशी, 5 पापहश्चा A -पारहश्चरी, विवेकहश्चा, B यमास्यहश्चरी, 6 असूर्यम्पश्याः C [राजदाराः], 7 उग्रम्पश्यः D , 8 कश्यपः,

- कर्तिरि, 'पान्नाध्माधेट्हराः शः' (3-1-137) इति शप्रत्यये, शिष, 'पान्नाध्मा-स्थाम्नादाण्हर्यार्ति—' (7-3-78) इत्यादिना पश्यादेशे, पररूपे पश्यः इति भवति । 'अनुपसर्गात्' इति, अत्र न सम्बध्यते, इति के चित् । तेन पश्यः इत्येव सिद्धयति । न तृत्पश्य इति ।
- 2. ' खदादिषु ह्योऽनालोचने कच्च ' (3-2-60) इखनेन किन प्रखये सर्वनाम्नो हुगुह्यावतुषु दीर्घे रूपम् । स्त्रियाम् , ' टिड्टाणम् ' (4-1-15) इखादिना डीप् ।
- 3. 'समानान्ययोश्व' (वा. 3-2-60) इति किन्कजी प्रत्ययौ भवतः। तत्र, 'हग्हशवतुषु' (6-3-89) इत्यनेन समानशब्दस्य सभावे सहक् सहराः सहश्वः इति भवति। ईहक् इत्यादिषु किन्कजोः प्रत्यययोः 'इदंकिमोरी इकी' (6-3-90) इत्यनेन प्रकृतेः ई की इत्येतौ आदेशौ भवत इति विशेषः।
- 4. 'हरो: क्सश्च वक्तव्य:' (वा. 3-2-60) इति क्सप्रत्यये रूपम् ।
- 5. कर्मण्युपपदे, भूतकाले, 'हरोः किनप्' (3-2-94) इति किनिप्। 'अन्येभ्योऽपि हर्यन्ते' (3-2-75) इत्येव किनिप्शल्ययेऽस्मादिप सिद्धे, अत्र सूत्रे पुनर्वचनं मिनादिनियुत्त्यर्थम्। स्त्रियाम्, 'वनो र च' (4-1-7) इति छीप्, रेफादेशश्र ।
- 6. 'असूर्यललाटयो**र्देशि**तपोः' (3-2-36) इति खश्। शित्त्वात् पश्यादेशः। खित्त्वात् मुम्। असूर्यं इति निपातनात् ननोऽसमर्थसमासः।
- 7. 'उग्रम्पर्येरम्मद्वाणिन्धमाश्च' (3-2-37) इखनेन खर्प्रखयान्तो निवातितः । उग्रमिति कियाविशेषणम् । 'उग्रम्पर्यः कूरदृष्टिस्यं वापं विद्वपि ।' इति प्र. सर्वस्ये ।
- 8. पर्वतीति पर्यः । स एव पर्यकः स्वार्थे कन् । 'पश्यकः कर्यपो ऽभवत्' इति पौराणिकवचनात् पृषोदरादित्वात् कलमराम्-कश्मलम् इलादि विवव वर्णव्यलयः ।
- A. 'मां घता भवताऽकारि निरशक्कं पापदश्वना ॥' भ. का. 6. 130.
- B. 'यमास्यदृश्वरी तस्य ताटका वेति विक्रमम्।' भ. का. 5. 34.
- C. 'असूर्यम्पद्यया मूर्या हता तां मृगयावहे ॥' भ का. 6. 99.
- D. ' उभ्रम्पर्याकुलेऽरण्ये शालीनत्विविजिता।' भ. का. 4. 23.